

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: R. Manea i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 grudnia 2017 r. (sprawa R 1011/2017-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego upgrade your personality jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Martin Knauf pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 16.4.2018.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2018 r. – Covestro Deutschland / Komisja

(Sprawa T-745/18)

(2019/C 82/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Küper, J. Otter, C. Anger i M. Goldberg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/56 z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) udzielonej przez Niemcy dużym odbiorcom energii elektrycznej na podstawie art. 19 Stromnetzentgeltverordnung (rozporządzenia w sprawie opłat za użytkowanie sieci, zwanego dalej „StromNEV”) [notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166], w szczególności uznania całkowitego zwolnienia z opłat za użytkowanie sieci przyznanego dużym odbiorcom energii elektrycznej w latach 2012 i 2013 za pomoc państwa, stwierdzenia jej niezgodności z rynkiem wewnętrznym i nakazania natychmiastowego zwrotu pomocy od beneficjentów na podstawie regulacji w sprawie opłat minimalnych zgodnie z § 19 ust. 2 zdanie drugie StromNEV w wersji z dnia 3 września 2010 r., oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przewlekłości postępowania
 - W ramach zarzutu pierwszego podniesiono, że trwające 62 miesiące postępowanie ponad dwukrotnie przekroczyło termin instrukcyjny określony w art. 9 ust. 6 rozporządzenia dotyczącego procedur w dziedzinie pomocy państwa ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zwolnienie z opłat za użytkowanie sieci nie stanowi pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE
 - W ramach zarzutu drugiego podniesiono, że brak jest jakiegokolwiek korzyści, ponieważ ze względu na stabilizujący wpływ, jaki duzi odbiorcy energii elektrycznej mają na sieć, istnieje odpowiednie świadczenie wzajemne. Ponadto zwolnienie nie jest finansowane z zasobów państwowych.

3. Zarzut trzeci dotyczący zgodności z rynkiem wewnętrznym (uzasadnienie, art. 107 ust. 3 TFUE)

- W ramach zarzutu trzeciego podniesiono, że całkowite zwolnienie dużych odbiorców energii elektrycznej przeciwdziała poważnemu zakłóceniu gospodarki Niemiec. W szczególności energochłonne branże przemysłowe muszą pozostać konkurencyjne i należy zapobiec ich odpływowi za granicę.

4. Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem żądania zwrotu pomocy

- W ramach zarzutu czwartego podniesiono, że żądanie zwrotu minimalnej opłaty wynoszącej 20 % opublikowanej opłaty za użytkowanie sieci, do której odsyłał § 19 ust. 2 StromNEV w wersji obowiązującej do dnia 31 sierpnia 2011 r. ma charakter arbitralny i narusza zasadę niedyskryminacji.
- Następnie podniesiono, że jedynie określenie opłat za użytkowanie sieci według metody ścieżki fizycznej gwarantuje przestrzeganie zasad odzwierciedlania kosztów, jak również uiszczania odpowiednich i niedyskryminujących opłat za użytkowanie sieci.
- Żądanie zwrotu pomocy narusza zasadę niedyskryminacji również dlatego, że Komisja nie powołała się na przepis przejściowy w § 32 ust. 3 StromNEV.
- Wreszcie podniesiono, że duzi odbiorcy energii elektrycznej i nietypowi użytkownicy sieci w rozumieniu § 19 ust. 2 zdanie pierwsze StromNEV znacznie się od siebie różnią. Okoliczność, że obydwie grupy użytkowników sieci pomimo różnic muszą uiszczać minimalną opłatę wynoszącą 20 %, nie jest obiektywnie uzasadniona.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – Briois / Parlament

(Sprawa T-750/18)

(2019/C 82/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2018 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Steeve’a Briois (2018/2075 IMM) dotyczącej przyjęcia sprawozdania przez komisję prawną A8-0349/2018;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanego dalej „protokołem”) w zakresie, w jakim wypowiedź S. Briois, w sprawie której toczy się postępowanie karne w jego państwie członkowskim pochodzenia, stanowi opinię wyrażoną w ramach wykonywania przez niego funkcji parlamentarnych w rozumieniu tego przepisu.